

Ženy v pokušení

Ženy v běhu

Zkáza Dejvického divadla

svou svatbu. Nechtěla jsem, aby tam pobíhala nějaká svatební koordinátorka a dirigovala lidi, kdy se mají jít vyfotit a jak se mají bavit. Tak jsem řekla kamarádům, ať mi nedávají žádné dary, protože nemám ráda věci, ale místo toho ať si vezmou částečně na starost organizační záležitosti. A tak se někdo postaral o výzdobu, někdo o ubytování, všechno běželo v pohodě, lidi korzovali, bavili se, žádný stres, každý si dělal, co chtěl. Přesně tak jsem si svatbu představovala a byla opravdu nejhezčím dnem mého života.

Nemáte ráda věci?

Nemám ráda věci, na které se práší a které nepotřebuju, snažím se jich průběžně zbavovat. Peníze jsou pro mě nástroj, tok, s nímž pracujeme, ale nechci, aby můj život ovlivňovaly. Nepotřebuju k životu luxusní zbytečnosti. Mám ráda, když je auto bezpečné a zajímá mě barva, ale značka je mi jedno. Dojímám se nad úplně jinými věcmi. Když mi někdo něco vyrobí, namaluje obrázek, dojímají mě setkání, běžné momenty, krásné chvíle v přírodě, krása obyčejného života. V tom si připadám občas trochu jako důchodkyně.

Dojímají vás i filmy?

No jasně. Dojme mě i to, když děti hezky zpívají. Nebo když na letišti vidím starší manželský pár. Hned si domýšlím, kam asi cestují, a obdivuju je, že se nebojí někam se vydat, a hned štouchnu do manžela (divadelní režisér Pavel Khek – pozn. red.) a říkám mu: „Že budeme jednou taky takoví, vid’? Jsem herečka, tak si v hlavě pořád domýšlím a vymýšlím nějaké scénáře. Mívali jsme to i na škole jako úkoly na herectví. Pozorovat lidi a vymýšlet a domýšlet si nejrůznější příběhy a osudy.“

Ve filmu Jedině Tereza, který je právě k vidění v kinech, si vaše hrdinka taky domyslela příběh. Ale domyslela si ho špatně.

Hlavní hrdinka Tereza na Štědrý den přistihne svého přítele Tomáše v choulostivé situaci. Vylouží si ji po svém a sbalí mu kufr. No a on se za pomoci svého kamaráda snaží Terezu zase získat zpátky a dokázat jí, že jde o nedorozumění a že jí má pořád rád. A snaží se jí získat zpátky velmi originálně. Přítele mi hraje Igor Orozovič, byla jsem z něj nadšená, je hodně autentický, výborný herec a krásný muž, potkali jsme se při práci poprvé. Natáčení jsem si užívala, tedy až na scény na horách. Běhala jsem ve sněhu bosa jen v punčochách. Všichni čekali, že z toho onemocním, ale já jsem udělala dohodu se svým tělem, že nenastydne. A fakt mi nic nebylo. Potkala jsem se s jedním ostříčem, který se mnou natáčel Hvězdy, Tere-

zu, Vyšehrad i Tajemství staré bambitky, a ten se smál, že jsem měla u všech projektů štěstí na natáčení letních situací za chladného počasí. Jinak z Terezy pro mě byl nezapomenutelný ještě obraz, který jsme natáčeli ve známé pražské kavárně Slavia. Byla to hodně romantická, ale zároveň dramatická scéna, u které pomáhali kaskadéři. Navíc sedět v kavárně bylo v té době luxusní záležitost, protože kavárny a restaurace byly zavřené z důvodu vládních opatření.

Vy sama sledujete romantické filmy?

Jsem vyloženě cílovka pro romantické komedie. Jednou za čas si chci nějakou pustit, protože toužím vidět něco, co dobře dopadne. A tuhle komedii bych si pustila, postava Terezy je mi moc sympatická. I proto, že se žíví rukama. Já ráda něco tvořím a maluju.

Co jste byla kdy schopná vy udělat pro lásku?

Kdysi jsem šla s bývalým partnerem v zábavním centru na horskou dráhu. Nenařadím tyhle atrakce a myslím, že jsem chvílemi hrůzou omdlívala. Pro manžela vařím a taky jsem mu pořídila psa, i když jsem si nikdy neuměla představit, že bychom psa měli.

Předpokládám, že teď je to váš miláček a spí s vámi v posteli...

Samozřejmě. Ale když byl malý roztomilý štěňátko – tedy roztomilý je pořád –, držela jsem se a pořád k němu v noci vstávala. Ale pak jsem podlehla. Vzali jsme si ho od známých, kteří neuhlídali svou fenku. Takže náš Barney je výběr z bobulí, jak my říkáme. Když jsem se rozhodla, bála jsem se, že jsem moc pohodlná a že mi pes zkomplikuje život. Ano, naboural mi ho, ale taky obohatil. Taky mi vzal veškeré iluze o pořádku a čisté podlaže. Díky němu jsem čtyřikrát denně venku v přírodě za jakéhokoli počasí, jezdíme na výlety, vybíráme ubytování podle toho, kam s námi může. Změnil mi totálně život. Mám pocit, jako kdyby se mi stalo něco podobného jako Jiříkovi ve Zlatovlásce, když začal rozumět řeči zvířat. Mně se taky otevřel jiný svět, jako bych se do zvířat najednou uměla vcítit. Ano, všude máme chlupy, listí a hlínu, ale to jen zlepšuje náš imunitní systém, stejně jako to, že jsme víc venku a víc se hýbeme. S manželem chodí běhat, bereme ho k rodičům, kde lítá po zahradě, myslím, že je s námi šťastný.

Mluvila jste o pokračování pohádky Tajemství staré bambitky, v něm hrajete koho?

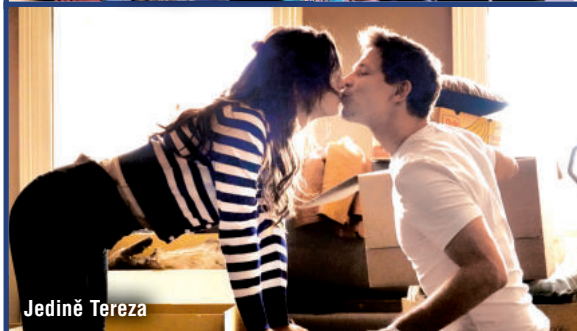
Novou postavu, která v původní pohádce není, královnu ze sousedního království. Jsem velký fanoušek jedničky, a když mě oslovili, abych si

Prima

20. 9. 20. 15

Hvězdy nad hlavou

Jedině Tereza

Tajemství staré bambitky 2

zahrála v pokračování, byla jsem šťastná, že se do toho týmu můžu infiltrovat. Můj příběh se protne s příběhem královského páru Jakuba a Aničky. V mém království se totiž usadí ti dva povedení a vyhnání rádcové a začnou mi škodit. Pohádka se měla natáčet už loni, ale produkce ji kvůli covidu stopla. Pak jsem začala v létě natáčet Hvězdy, hrála na Hradě Shakespeara. Protože byla dlouho zavřená divadla, měla jsem čas na jinou práci. Ale bylo to zvláštní, všichni jsme si udržovali odstup, nikam se po natáčení nechodilo posedět, nikdo si nepodával ruce, herci a štáb jedli zvlášť, pokud to bylo možné, pořád jsme se nechávali testovat. Já jsem se ani nefotila s lidmi, kteří mě o to požádali, myslím s fanoušky. Tím, že jsem pracovala na několika projektech, nechtěla jsem žádný ohrožit. Vnímala jsem u všech velkou pokoru, že vůbec můžeme pracovat. Ta u mě pořád přetrvává.

Monika Seidlová, foto ČT, Cinemart, TV Nova a TV Prima